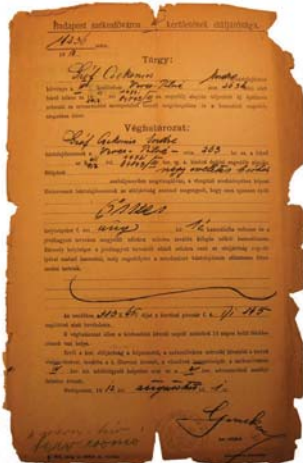
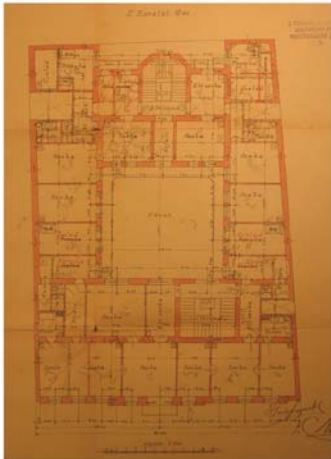

ALKOTÓHÉT BME 2011-BUDAPEST 100 BUDAPEST, V. ker. Veres Pálné 28

10 alkotócsoport:

Farkas Zsófia, Somlai Anikó, Balogh Gergely, Horváth Sándor,
Lassu Péter, Szabó Zoltán, Szigetfü István, Toma Tibor Tamás

Háztörténet

Az épületet 1933-ban építette Gróf Csekonics Endre földbirtokos és politikus Hauszmann Alajos tervei alapján. Az épület Hauszmann késői tervei közül való, eklektikus stílusú, és feszes, geometrikus rendszer és díszítés jellemzi. "Túlzottan szikár" - írta róla a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal néhány évvel ezelőtt, amikor a lakók műemlékké szerették volna nyilváníttatni.

A pince + földszint + 4 emeletes épület felsőbb emeletein négy-négy lakás volt, amelyekből kettő a földszintből közelíthető meg (az urak számára), míg a másik kettő, a kevésbé elegáns hátsó, cselédlépcsőből nyílik. Az első emeleten pedig a legnívósabb lakás, a Csekonics rezidencia volt, amihez a földszinti kiszolgáló helyiségek (pl. a bejáratból nyíló garderobe) egy belső lépcsővel csatlakoztak. A földszinten ezen kívül egy garázs található, ami eredetileg lovaskocsikra volt méretezve.

Az épület érdekessége (ami igen jellemző a korabeli házakra), hogy a két lépcsőháza nem egyforma hosszú. Az első lépcső a reprezentációt szolgálta, így csak a földszintől a 4. emeletig ment, míg a cselédlépcső a pincétől a padlásig ("pokolból a mennybe") futott. Ebből természetesen is következett, hogy a pincében a ház üzemeltetéséhez szükséges helyiségek kaptak helyet, mint például a széntárolók, a kazánház, vagy a kamrák.

Az épület az elmúlt 100 év alatt több háborút, és pusztítást is megélt. A második világháborúban például itt rejtőzött el Honti Hanna színésznő a zsidó deportálás elől. Az '56-os forradalom idején pedig, mivel az épület hátulról szomszédos a papnöveldevel és a jogi egyetemmel, erre menekültek diákok a megszálló szovjetek elől.

A háború utáni években ezt a házat is államosították, ettől kezdve az épület állaga folyamatosan romlott. Később az ún. kékcedulás rendszer alatt a lakásokat felosztották és társbérleteket alakítottak ki, illetve orosz tiszteket költöztettek be. Ez a hanyatlás egészen a rendszerváltásig tartott. A '90-es évek elején a lakásokat újra magánosították (most 29 albetét - 28 lakás + 1 garázs van bejegyezve), és a lakóközösség ill. a társasház megkezdte az ekkor már nagyon rossz állapotban lévő épület felújítását.

Jelenleg a ház szépen helyre van állítva, amit pályázati támogatásokból és az osztatlan közös tulajdonnak számító házmesteri lakás kiadásából befolyt jövedelemből sikerült megvalósítani. De ez még nem a folyamat vége, most éppen a ház villamosenergia felhasználásának csökkentését tűzték ki célul a háztetőre szerelt napelemekkel.

